

✱ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ✱
δ' Ὑψηλὸς τῆς Κερκύρας ἐπισκέπτης

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗΣ *

Ἡτο ἡ ἐποχή, καὶ ἦν καὶ αὐτοὶ οἱ φανατικοὶ φιλέταλοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν μεγάλην Ἰταλικὴν δρᾶσιν τοῦ παρελθόντος περιετρόνον τοὺς τότε Ἰταλοὺς, οἱ ὅποιοι ὑπέκειντο εἰς τὰς θελήσεις ξένων κυρτάρχων καὶ τοῦ παπισμοῦ, ὅστις ἔκοπτε καὶ αὐτὰς τὰς πτέρυγας τῆς μεγαλοφυΐας.

Ἡ ἀφρονία τῶν κλασικῶν ἔργων τῆς φιλολογίας, γραφικῆς, γλυπτικῆς, μουσικῆς, τὰ ὅποια ἐμαρτύρουν μέγα τὸ ἔθνος, παρεκίνησαν τὸν Λαμαρτίνον νὰ ὠνομάσῃ τὴν Ἰταλίαν χώραν νεκρῶν. Καὶ ὅμως δὲν ἦτο τοιαύτη, ἀφοῦ ποιηταί, καλλιτέχναι, λογογράφοι, ἐπιστήμονες ἤχημαζον καὶ τότε καὶ ὁμοψύχως εἰργάζοντο διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ξένων καὶ τοῦ παπισμοῦ.

Τότε καθὲς νεῆα διάδοξα, ποῦ ἀνεφαίνετο, ἐχαιρετί-

(*) Συνέχεια.

ζετο ὡς οἰωνὸς ὀριστος καὶ ἐθεωρεῖτο ἐπιπρόσθετος μαρτυρία πρὸς διάψευσιν τοῦ μεγάλου Γαλάτου. Τούτου ἕνεκεν, πᾶσα ἰταλικὴ καρδιά ἐχαίρετο χαρὰν μεγάλην διὰ τὸν Δυπρὲ, ὅστις ἔδιδε δείγματα ὅτι θὰ προσέθετε καὶ καλὸν εἰς τὴν μεγάλην ἱστορίαν τῆς ἰταλικῆς Τέχνης.

Ἦχημαζε τότε ὁ Φλερεντῖνος Λαυρέντιος Βαρτολίνης (1776—1850), τοῦ ἐποίου τὰ ἔργα ἐξετιμήθησαν ὅχι μόνον ἐν Ἰταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Πορισίαις, Λονδίῳ καὶ Περτρούπλει. Ὁ Δυπρὲ ἐφαίνετο καλλιτέχνης συνεχίζων τὸ ἔργον τοῦ Βαρτολίνου. Αἱ περὶ τέχνης διαμάχαι καὶ ἀντιλογίαι οὐδέποτε ἐκλείπουσι. Καὶ τότε ἐν Ἰταλίᾳ ἐδιγάζοντο οἱ καλλιτέχναι εἰς μνηστὰς τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀντέγραφον τὴν φύσιν. Ὁ Δυπρὲ ἦτο ὑποστηρικτὴς τῶν τελευταίων, ἀλλὰ τὴν φύσιν ἐμελέτα ὡς